

N:o 1
Kapsel
Festdag

Detta är en grym daga i den stolta hemsaknaden,
En vacker dags blomma är att ge givna ljud, som ej har mer
Värde än ord, men frid och roynhet är vio framtidens
Gud ger.

Till Hans Kejserliga Majestät

VERSER

Denne fest till minne af
Og var tiden af mina förför i dess
Bäddar, därför sätter jag mig i förlag
upplästa vid festen, som med anledning af den nya landtags-

ordningens stadsfästande firades af Wiborgs innehållare

Söndagen den 25 April 1869.

Gabriel Lager

Att en stund göttt Finska Frukt, upp för min
Mitt hand omkring.

Skall en prinsengård Du dinne goda i min deler här
Du skall se pur qdewurter flunet i den dag, som prisat
Här det finnes loppet avz i det bord, så dig förlägg

De skall möts till minne minnen glädjande Du hem
I hyske sow en sverigefana mot världens fäder pann
WIBORG.

Tryckt hos N: A. Zilliacus 1869. — Företedit: A. R. Modéen.

Jfran kust till kust af Finland segrande ett jubel går,
Och vår framtids bästa löfte följer i dess stolta spår,
Städer, byar, slott och kojor kläder det i högtidsdrägt,
Och för sekler har det ropat en odödlig morgonväkt.

Vänd Din blick, Du Finlands Furste, mot vårt
gömda, sköna land,
Se de glädjens ljus, som tändas i hvar hydda på dess
strand;
Glöm en stund att Du är Furste från Amur till Ålandshaf,
Glöm de hundra folk, Försynen åt Din spiras välide gaf.

Var en stund blott Finlands Furste, och hur armt
vårt land än är,
Skall en kungaskatt Du finna dock i våra dalar här.
Du skall se hur ödemarker ljusnat i den dag, som bräckt,
Hur det finska folket vuxit i det hopp, af Dig blef väckt.

Du skall höra fria männer nämna älskande Ditt namn,
Lyftadt som en segerfana mot vår framtids fjerran hamn,
Du skall se hur djupt de fattat kraften af Ditt Kejsarord,
Som en framtid full af ära lofvat åt vår fosterjord.

Om ock, Furste, nya segrar, mera strålante i glans,
Skola nya perlor fläta i Din stolta herrskarkrans,
Om millioners brutna fjättrar gifva ljud, som ekar mer,
Än det ord, som frid och trygghet åt vår framtids da-
gar ger,

Om ock hundra folkslags röster, prisande Ditt ädla
namn,
Mera högt, än Finlands jubel, lyfta det i ryktets famn,
Så skall dock Din sista seger, vunnen för vår fosterbygd,
Stråla, en odödlig stjerna, uti våra häfders skygd.

Och dess glans skall ej förblekna, hur vår himmel
ljusnar än,
Med vår lycka, med vår ära växa skall tillika den.
Ej den stockna skall och falla, denna stjerna, förrän då
Fursteord en saga blifvit, som ej någon tror uppå.

Och hur hög Din egen ära växer i Din framtids dar,
Hur än glansen af Din krona skimra skall allt mera klar,
Skall kanske Du dock ej glömma denna stund af ljus
och frid,
Då Du bjöd vår nya morgon vakna strålante och blid.